

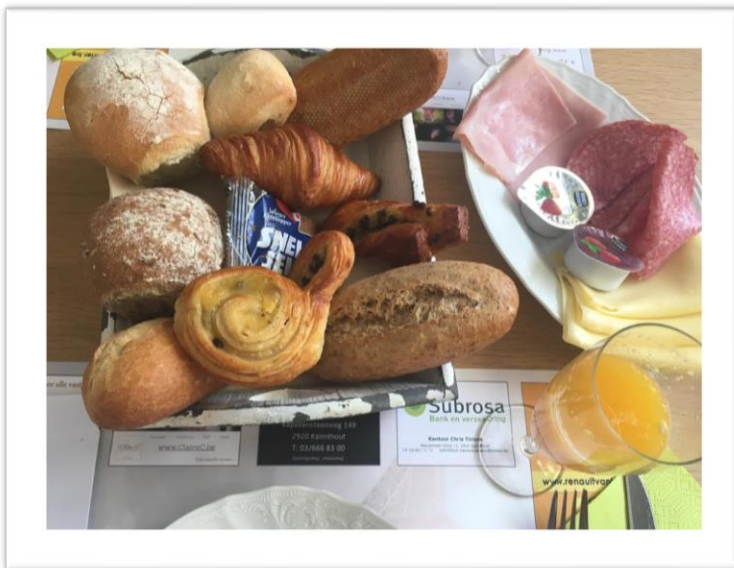
We gaan naar Blankenberge en we nemen mee: de nieuwe Mazda MX-5 RF

Eindelijk was het zover. Het was mijn beurt om een week de nieuwe Mazda MX-5 RF in Soul Red uit te testen. Voor ik het wist was mijn vader met de sleutels gaan lopen en was hij ermee een weekje in Frankrijk aan het toeren.

Een dagje voor zijn clubrit, kwam hij terug thuis. Na het bemachtigen en het vakkundig doen verdwijnen van de sleutels, wist ik dat ik zou beschikken over de RF tijdens zijn clubrit.

S'ochtends pik ik eerst nog een collega op van mijn vader, en vertrekken we richting Kalmthout.

Hier stond een uitgebreid ontbijt op ons te wachten, dat niemand met de beste wil van de wereld op kreeg. De foto hieronder is dan ook getrokken nadat we al gedaan hadden met eten. Maar wat was het eten lekker! Dit was alvast een goede start van de dag.

Na een stressvolle briefing van mijn vader, konden we beginnen aan de roadtrip.

Eerst even het dakje openzwieren en we waren er klaar voor.

Gelukkig kon ik een plaatsje op kop bemachtigen, en vertrokken we in een colonne van een tiental wagens.

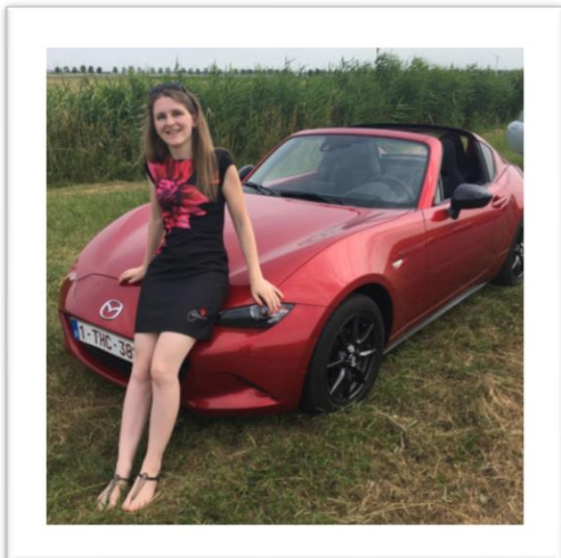
Vanaf we uit het centrum reden, was het de moment om de RF eens te testen. Ik was onmiddellijk verkocht toen ik de 5000 toeren

haalde.

Wat klinkt hij mooi als hij grolt!

De buitenbaantjes tussen de velden met de talloze bochtjes, was puur genot met de stuurvastheid van de RF. Net voor Rilland aan de Scheldedijk maakten we onze eerste stop, om de dorst te lessen van Ulrik.

Dit leek mij de ideale moment om een foto te maken, zodat ik de herinnering aan de RF voor altijd kan koesteren.

Toen we terug vertrokken, kreeg mijn co-piloot de kans om eens met de RF te rijden.

Dit verliep echter wat stroever dan verwacht. Hij is zelf al de trotste eigenaar van een MX-5 NC FL en was helemaal in de wolken dat hij met de RF mocht rijden.

Hij was zo hard aan het genieten, dat hij zijn gedachten niet bij de roadbook kon houden. Het duurde dan ook niet lang vooraleer we een straat misten. Dit zorgde er helaas voor dat we

onze pole-position kwijt speelden, en we helemaal achteraan belandden.

Een klein uurtje later had Roger zin om te picknicken. Het rustige, groene dorpsplein van Nisse was tijdens de briefing door mijn vader hiervoor aangeraden. Maar toen we daar passeerden was het nog een wonder dat we rond het plein konden rijden, door een plaatselijke rommelmarkt.

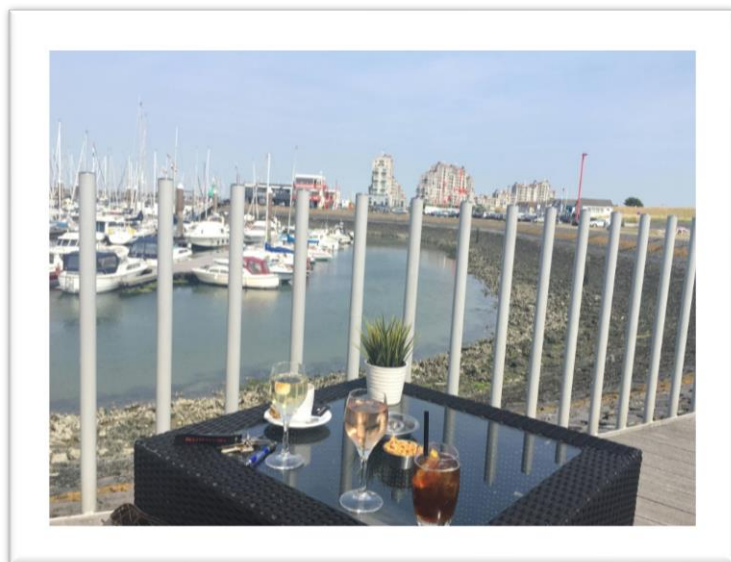
Even later zag hij plots tussen enkele bomen een picknicktafeltje staan. Dit leek hem ideaal om rustig te picknicken met zijn co-pilote.

Enkele leden hadden echter begrepen dat Roger een picknick meehad voor iedereen, waardoor ze allemaal mee stopten. Daar zat Roger dan met zijn 2 potjes...

Aangezien drankgelegenheden zeldzaam waren tijdens de rit, moesten we profiteren van elke cafeetje dat we tegenkwamen. Dit vond mijn co-piloot alvast een goed plan. De Schaapskooi en de Korenbeurs waren perfect voor een hapje en een drankje. Na een welgesmaakte rustpauze, volgde de Westerschelde toltunnel van zes kilometer lang. Polder- en dijkwegen brachten ons tot het mooie Breskens. Hier wisten we alvast een plekje uit te kiezen met

het mooiste uitzicht van de omgeving om nog een drankje te benuttigen.

Nu was het tijd voor het laatste deel van de roadtrip. We trokken langs Cadzand en de dijk van Knokke tot Blankenberge. De gele of blauwe brug die we moesten nemen, zorgde alvast voor een uitdaging. Toch is het iedereen gelukt om succesvol tot het eindpunt in de Floreal te komen. Hier konden enkel clubleden nog een proefritje maken met de RF. Velen bleven nog een dagje extra aan zee om te genieten van het

mooie weer. En gelijk hadden ze!

Tijdens de terugrit naar huis, genoten we nog na van deze wondermooie dag met de RF.

Mazda, bedankt voor deze leuke auto!

Capricia